

L. C. Larsen: Jeg troer, at jeg meget godt har forstaaet min ærede Sidemand. Derom kan der ikke være Tvivl, at naar man vilde fritage alle Leiligheder af denne Størrelse for Skatten, vilde man fremkalde et større Antal Leiligheder og derved gavne den fattigere Befolkning, men det vilde være det samme som at hæve den Lov, som blev vedtagen for saa Nar siden, Noget, som jeg for mit Vedkommende ikke har troet vilde være rigtigt, eller vilde finde Anklang her, da der jo ikke er gaaet lang Tid hen siden Lovens Vedtagelse. Man gik dengang ogsaa efter min Formening en feilagtig Vej; man burde have gaaet den modsatte Vej og ikke blot ladet Skattefriheden vedblive for dem, der havde den, men ubvidet den til det Maal, som var tjenligt for Sundheden, nemlig 80 eller 100 Qvadratalen. Man var imidlertid dengang, efterat Choleraen kort iforveien havde været her, overbevist om, at det vilde være skadeligt for Sundhedstilstanden at have Leiligheder af den her omhandlede Størrelse, og vilde derfor see at blive aldeles fri for dem. Jeg skal dertil sige, at der dengang stete en virkelig Ubillighed imod Kjøbenhavn, idet man der indførte en Skat, som ikke findes andetsteds i hele Riget; thi naaget det er en særlig Bestemmelse for Kjøbenhavn, at Leiligheder under 64 Qvadratalen skulle være frie for Bygningsafgift, findes der noget aldeles Tilsvarende i Lovgivningen udenfor Kjøbenhavn, idet alle Bygninger, som ikke ere 200 Rd. værd, ere aldeles frie for Bygningsafgift, og først naar en Bygning naaer en Værdi af 4,000 Rd., hviler Skatten med sin fulde Byrde paa den, medens den for Bygninger af ringere Værdi er gradviis mindre. Derved er der i Virkeligheden givet den ringere Befolkning udenfor Kjøbenhavn en Fordeel i Henseende til Beskatningen, som man i 1857 tog bort fra Kjøbenhavn. Naar man vilde see bort fra alle Hensyn, som gjorde sig gjældende i 1857, maatte man gaae en anden Vej, end min ærede Medforslagsstiller og jeg have troet, man kunde gaae. — Med Hensyn til den Virkning,

som Skattepaalægget vil udøve, skal jeg kun bemærke, at det er en Erfaringsætning, at Eierne behøve en vis Spore til at gjøre Paalæg. Man skulde troe, at deres egen Interesse vilde være nok i denne Henseende, men i Virkeligheden er det saa, at mange af dem mangle et Paastub til at lægge paa Leien. Man har ofte seet, at det, at der kommer et saadant Paalæg, bewirker, at de tilfidsætte Hensynet til det Anstændige og lægge meget Mere paa Leien, end der forlanges af dem. Dette er ikke theoretisk, men practisk. Jeg kan meget godt erkjende de Sætninger, der ere udtalte af min ærede Sidemand, for rigtige i deres Almindelighed, men Erfaring viser dog, at Eierne i Reglen behøve et anstændigt Paastub for at benytte sig af Conjecturerne.

Gad: Det ærede Medlem for Kjøbenhavns 8de Valgkreds (C. B. Nimestad) har flere Gange troet at kunne slaae mig ved at sige, at hvad jeg har fremsat, er Theori, og det af ham fremsatte Praxis; men jeg vil dog tillade mig at mene, at Praxis absolut maa give mig Ret. Lad os sætte, at der er indrettet 10 Leiligheder i et Hus, og at disse Leiligheder ere saaledes, at hver af dem giver aarlig 40 Rd., saa at hele Huset giver en aarlig Indtægt af 400 Rd. Saa vil Ingen bygge, saasnart det koster at bygge 10,000 Rd., eller en aarlig Rente af 400 Rd., og dertil saa kommer ovenikjøbet en Skat paa 100 Rd., thi saa vil han derved have et Tab; men saasnart derimod de 100 Rd. ikke hvile paa den nybyggede Eiendom som Skat, saa vil Vedkommende bygge, saasnart han kan bygge for det Mindste under 10,000 Rd., eller kan forhøje Leien en lille Smule over de 40 Rd., thi saa har han derved Fordeel. Det haaber jeg, er saa practisk, som Noget kan være. Derimod, naar der hviler en Skat paa Eiendommen af 100 Rd., vil der være Tab, saalænge Leien ikke er steget til over 50 Rd.

Formanden: Det ærede Medlem for Holbæk Amts 2den Valgkreds har Ordet.